

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/153/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5411202406
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5411202406.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci navrhovateľky - Ing. Y. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. N., O. XXXX/XX, adresa na doručovanie zásielok : J.H. XX, Z. X, Deutschland, v zastúpení - JUDr. Genovéva Hlásniková, advokátka so sídlom v E., X. O. XX, proti odporcovi - Ing. M. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. N., O. XXXX/XX, v zastúpení JUDr. Ladislav Buch, advokát so sídlom v X. N., E. K. XX, o rozvod manželstva, na základe odvolania odporcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 4C/27/2011-168 zo dňa 26.6.2012, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozviedol manželstvo navrhovateľky a odporcu, ktoré bolo uzavreté dňa 19.4.1986 pred bývalým Mestským národným výborom v Dolnom Kubíne, zapísané v knihe manželstiev bývalého Mestského národného výboru Dolný Kubín zväzok 5, ročník 1986, strana 28, poradové číslo 40. Postupoval tak podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine, mal za to, že v manželstve účastníkov nastal vážny a trvalý rozvrat a nie je predpoklad obnovenia ich spolužitia v budúcnosti.

Vykonaným dokazovaním zistil, že u oboch účastníkov ide o manželstvo prvé, obaja sú slovenskej národnosti a štátnej príslušnosti Slovenskej republiky. Z ich manželstva sa narodili dve deti, toho času už plnoleté. Navrhovateľka už v minulosti podala návrh o rozvod manželstva, konanie o takomto jej návrhu bolo uznesením č.k. 10C/130/2005 zo dňa 30.1.2007 zastavené, obdobne tak bolo aj ohľadne jej ďalšieho návrhu, keď súd uznesením č.k. 10C/79/2010 zo dňa 8.4.2011 zastavil konanie o jej návrhu, ktorým sa domáhala rozvodu manželstva. V ďalších súdnych konaniach sa domáhali dospelé deti účastníkov určenia výživného od odporcu, tie boli zastavené pre späťvzatie návrhu po ich dohode.

V dobe rozhodovania okresného súdu v aktuálnej právnej veci, prebiehalo pred Okresným súdom Dolný Kubín pod sp. zn. 9T/81/2011 konanie pre prečin ublíženia na zdraví, čoho sa mal dopustiť odporca Ing. M. J. tým, že dňa 2.9.2010 po predchádzajúcej hádke mal napadnúť manželku Ing. Y. J.. Označené trestné konanie ku dňu rozhodnutia okresného súdu ukončené nebolo.

Okresný súd vykonaným dokazovaním mal preukázané, že od roku 2005 zo strany navrhovateľky ide už o tretí návrh o rozvod manželstva, z čoho už možno usudzovať, že narušené vzťahy medzi účastníkmi sa nezmenili, naopak postupom času sa zhoršovali, pretrvávali medzi nimi konflikty, ktoré si ich deti všimli už v čase, keď boli na základnej škole. Konflikty postupom času boli intenzívnejšie aj z dôvodu

stupňujúcej sa agresivity odporcu, ktorý ako vyplynulo zo svedeckých výpovedí denne požíva alkohol. V takomto stave sa odporca mal dopustiť aj ublíženia na zdraví navrhovateľke, keď ju dňa 2.9.2010 po predchádzajúcej hádke mal napadnúť. Odporca sústavne narušoval aj súkromie navrhovateľky kontrolou jej telefónu, mailovej pošty. Navrhovateľka túto situáciu sa snažila riešiť odchodom za prácou do Nemecka, domov chodíeva zriedka, skoro dva roky sa s odporcom nestretávajú, neudržiavajú žiadne intímne vzťahy. Z dokazovania nevyplývalo, že by manželstvo účastníkov napĺňalo práva a povinnosti tak, ako to zakotvuje Zákon o rodine v ustanovení § 18. Medzi manželmi neexistuje harmonický, láskyplný vzťah, nevládne medzi nimi atmosféra porozumenia, vzájomnej pomoci, skôr by sa dalo konštatovať, že správanie odporcu voči navrhovateľke je majetnícke, porušujúce jej súkromie. Manželia v spoločnej domácnosti nežijú dlhšiu dobu, nemajú spoločne žiadne aktivity, záujmy, žijú vlastným životom a navrhovateľka sa odporcovi snaží vyhýbať. V manželstve nastal taký vážny a trvalý rozvrat, že nie je predpoklad obnovenia spolužitia v budúcnosti.

Podľa § 144 prvá veta O.s.p. žiadnemu z účastníkov okresný súd právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie odporca. Domáhal sa zmeny, v rámci tejto zmeny žiadal návrh navrhovateľky o rozvod manželstva zamietnuť. Odvolanie zdôvodnil najmä tým, že s manželkou žili aj žijú v spoločnej domácnosti, síce pre nedostatok pracovného zamestnania na Orave, resp. aj na Slovensku bol nútený pracovať v zahraničí aj on, podobne aj navrhovateľka. S manželkou sa stretáva vždy po skončení turnusu (3 až 5 týždňov), bývajú v spoločnej domácnosti. Poprel, žeby navrhovateľku často urážal, používal násilie proti nej. Poukazoval na to, že manželka po požití alkoholických nápojov veľakrát nie je schopná sa riadne orientovať a preto viackrát toto jej konanie riešil, nechcel ju pustiť z bytu do mesta, aby nedošlo ku jej poškodeniu na zdraví. Poprel, žeby ju inak obmedzoval napr. aby nenavštevovala svoje priateľky, o čom svedčia aj výpovede v spisoch o rozvode, prípadne iných úradných jednaniach. Manželku má stále veľmi rád, chce aby bývali spolu i s deťmi, prípadne vnúčatami. Chce si nájsť postupne prácu na Orave alebo v kraji, aby mohli voľné dni tráviť celá rodina spoločne.

Navrhovateľka v odvolacom konaní bola nečinná, písomné vyjadrenie k odvolaniu odporcu nepredložila.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a rozsudok okresného súdu bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. potvrdil podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. pre vecnú správnosť.

Odvolanie odporcu vyhodnotil odvolací súd za nedôvodné.

Preskúmaním spisu aj krajský súd dospel k záveru, že sú splnené hmotnoprávne podmienky rozvodu manželstva účastníkov vychádzajúc z aplikovaných hmotnoprávných ustanovení Zákona o rodine (§ 18 a § 23 ods. 1). Z výsluchu vo veci vypočutých svedkov - dospelých detí účastníkov jednoznačne vyplynulo, že ich manželstvo nespĺňa ani jednu zo svojich funkcií. Odvolateľ síce uvádza, že žili s navrhovateľkou a aj žijú v spoločnej domácnosti, avšak túto okolnosť nepreukázal, naopak z výsluchu detí odvolateľa vyplynulo, že dlhodobo, minimálne od roku 2009 spolužitie manželov je nefunkčné, každý z nich pracuje v zahraničí v rôznych štátoch, svoj osobný život riešia oddelene, ich náhodilé stretnutia po návrate zo zahraničia sú nielen krátkodobé, ale predovšetkým sú konfliktné. Vo vzťahu účastníkov nie sú prvky vzájomnej rešpektácie dôstojnosti ich osobností a aj občasná komunikácia medzi nimi sa vyznačuje vulgárnosťou. Neexistuje medzi nimi tak, ako správne konštatuje okresný súd harmonický, láskyplný vzťah, atmosféra porozumenia a vzájomnej pomoci, nemajú žiadne aktivity, záujmy, žijú vlastným životom. Iba všeobecné tvrdenie odporcu o tom, že požíva alkoholické nápoje aj navrhovateľka, prípadne kto z účastníkov požíva alkoholické nápoje v menšom resp. väčšom rozsahu neovplyvní skutkový ale aj právny záver súdu o trvalom narušení manželských vzťahov s nemožnosťou ich obnovenia do budúcnosti. V manželstve účastníkov nie je naplnená ani funkcia hospodárenia, manželov neviaže ani ich zodpovednosť k výchove spoločných maloletých detí, pretože deti sú plnoleté,

žijú svojim vlastným životom. Odvolateľ síce zvyrazňuje v odvolaní, že svoju manželku má veľmi rád, avšak jeho správanie sa voči nej nesvedčí o tom, žeby tomu tak skutočne bolo. Odvolateľ v odvolaní neuvádzal tak významné okolnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť vecne správny záver súdu prvého stupňa.

Preskúmaním spisu aj odvolací súd dospel k záveru, že manželstvo účastníkov nespĺňa ani jednu zo svojich funkcií, je iba formálnym zväzkom, ani jeden z manželov nerešpektuje a neplní práva a povinností manželov zakotvené podľa § 18 Zákona o rodine. Ide pritom o dlhodobý, trvalý stav narušenia manželských vzťahov.

Z týchto dôvodov odvolací súd odvolaniu odporcu nevyhovел a rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Obdobne tak bolo aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, pri rozhodovaní o tejto otázke súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenie § 144 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania krajský súd rozhodoval podľa § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania aj s poukazom na ustanovenie § 144 prvá veta O.s.p. nepriznal z dôvodu, že predmetom konania bol rozvod manželstva a nebol daný dôvod rozhodovania o trovách postupom podľa § 144 druhá veta O.s.p.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné n i e j e .